

være fremkommen, har man fremdeles maattet finde det betænkeligt at gaa ind paa noget af disse Endringsforslag, af hvilke derhos det under Nr. 30 fremsatte er affattet saaledes, at det vilde give enhver af de paagjældende Fiskere Ret til at opstille sine Redskaber til Lørring paa Strandbredden, selv om denne er i Andenmands Eie, et Indgreb paa det private Retsomraade, som Hensynet til de enkelte Fiskeridrivendes Interesse næppe vilde kunne retfærdiggjøre.

3 Udvalgsbetænkningen er det under Nr. 31 foreslaaet, at Ordene i nuværende § 31 første Stykke: „samt at de have en Dybde i Armene ved Indgangen til Hoven af mindst 12 Alen“, skulde udgaa. Denne Bestemmelse, der alt nu gjælder for Limfjorden, jfr. Lov 22de Marts 1867 § 4, fandtes ikke i det oprindelige Lovforslag ligesaa lidt som den ovenfor omhandlede tilsvarende Tilføielse til § 26, men blev senere optagen efter Forslag af Fiskerikonfuldenten og Kontroløren ved Limfjordsfiskeriet, der ogsaa nu indtrængende have fraraadet dens Udeladelse, idet de i saa Henseende have fremhævet, at saafremt en saadan Bestemmelse ikke haves, vil Loven meget let kunne omgaaes derved, at der bruges Malevaad af meget ringe Dybde, hvilke man vel vil kunne give det Skin af at benytte som Puls- eller Bøtvæd, fordi de have samme Mæktighed som disse, men som i Virkeligheden vilde blive anvendte som Malevaad, der drages paa Land, jfr. Lovforslagets § 38, eller til Fangst af Slynder eller Slynderyngel i den Tid, i hvilken Slyndernurrevaad ere forbudte. — Dette Sidste vilde ogsaa begunstiges derved, at der anbragtes meget lange Red i Armene paa Vaadbet, og man har derfor efter Forslag af de nævnte Sagkyndige tilføiet nærværende Paragraf en ny Bestemmelse om at „Dragelinernes Længde ikke maa overstige 20 Favne“.

ad § 45.

Udvalgets Indstillinger under Nr. 51—52 vilde medføre, at den i tidligere Lovforslag forudsatte Kontrolstyrke vilde blive formindsket med 1 Kontrolør og 2 Assistenten; da det imidlertid af de i Betænkningen indeholdte Bemærkninger til dette Afsnit af Loven fremgaaer, at man har haft den Mulighed for Die, at der senere kunde blive Spørgsmaal om en Forøgelse af Tilsynspersonalet, har Ministeriet ikke fundet det aldeles nødvendigt nu fuldtud at fastholde sine tidligere Forslag. I nærværende Paragraf har man derfor i det Hele fulgt Udvalgets Indstillinger, alene med den Afvigelse, at det fremdeles er foreslaaet, at Kontroløren for det jydsk Distrikt faar to Assistenten. Kontroløren for Limfjordsfiskeriet, der ifølge Loven af 29de Decbr. 1857 skulde have to Assistenten, af hvilke imidlertid den ene blev indbragt ved Lov 22de Marts 1867, har nemlig alt ved flere Leiligheder henledet Ministeriets

Opmærksomhed paa, at Kontrollen næsten bliver uoverkommelig med en saa ringe Medhjælp, og det turde være siensynligt, at et blot nogenlunde virksomt Tilsyn vilde blive saagodt som umuligt, naar hans Distrikt blev udvidet til at omfatte samtlige jydsk Ryfter og Fjorde, uden at der samtidig tilstodes ham en noget forøget Assistance.

ad § 49.

Ved Affattelsen af denne Paragrafs andet Stykke er Udvalgsbetænkningens Endringsforslag under Nr. 58 lagt til Grund. Naar Udvalget har udeladt den i de tidligere Lovforslag optagne Bestemmelse om, at den her givne Regel ikke skulde gjælde med Hensyn til Vandløb, i hvilke en Enkelt var eneberettiget til at drive Fiskeri, har man herved formentlig hørt den Mulighed for Die, at en Enkeltmand vel kunde være ene-raadig over Fiskeriet i det paagjældende Vandløb, men at dette dog kunde staa i Forbindelse med andre Bænde, i hvilke Andre vare interesserede i Fiskeriet. Gyldigheden af denne Betragtning maa ganske vist erkjendes, men paa den anden Side turde det dog ogsaa være ubestrideligt, at Forholdets Natur tilsiiger, at den, der er eneradig over et Vandløb, ogsaa maa kunne udøve Fiskeriet i samme som han vil, saafremt han ikke derved paafører Andre noget uretmæssigt Tab. Vegge disse Hensyn har man derfor søgt at fyldestgjøre ved det Paragrafen nu tilføiede 3die Stykke.

ad § 52.

Med Hensyn til denne Paragrafs næstsidste Stykke, jfr. Udvalgets Endringsforslag under Nr. 61, henvises til de foranstaaende Bemærkninger til § 49.

I Anledning af Udvalgets Endringsforslag under Nr. 63, hvorefter Fredningstiden for Læg eller Forelle samt Ørred skulde tage sin Begyndelse den 1ste December istedetfor den 15de November, har Fiskerikonfuldenten oplyst, at den sidstnævnte Dato af Fiskerikommissionen var valgt med særligt Hensyn til, at mange Indvilder af de paagjældende Fiskearter ere gydefærdige allerede fra November Maanedes Begyndelse; hvis derfor en Afkortelse af den foreslaaede Fredningstid med 14 Dage overhovedet antages at burde finde Sted, vilde det efter hans Mening være at foretrække, at Fredningstiden blev bestemt til 15de November—1ste Januar. — Udvalgets Forslag under Nr. 64 om her at udelade Hælten har Fiskerikonfuldenten stærkt fraraadet, idet den foreslaaede Fredningstid af 1 Maaned, der er saa kort, at den ikke kan blive synderlig trykkende for Nogen, efter hans Mening vilde være et virksomt Mittel til at bringe Fangsten af denne Fisk, der er kommen i Forsald, paa Fode igjen, hvilket saameget mere turde være at ønske, som Hælte-